

Amerikanska Toppmötet: Det blir inte alltid som man tänkt sig

Amerikanska Toppmötet: Det blir inte alltid som man tänkt sig

6-10 juni hölls det återkommande "Amerikanska Toppmötet". Denna gång i Los Angeles. Bidenadministrationen såg det som ett tillfälle att stärka sitt grepp om Latinamerika och isolera Kuba, Venezuela och Nicaragua. Dessa bjöds således inte in utan skulle utestängas och fördömas. Däremot var Colombias president Ivan Duque varmt välkommen. Ungefär samtidigt som Duque sa att "Vi kan inte förhålla oss tysta inför diktaturerna i Kuba, Venezuela och Nicaragua" genomfördes den 46:e massakern i år i landet han styr över. Och han vill gärna "förhålla sig tyst" till de över 6 000 civila som militären påstod vara gerillasoldater och mördade, förhålla sig tyst till alla skadade och dödade demonstranter i hans land och till droghandeln, paramilitären, mördandet av medborgarrättsföreträdare, lantarbetare, fackföreningsaktivister osv.

Parallellt med staternas möte arrangerades ett möte för "civilsamhället" från de olika länderna. Som representanter från Kuba bjöd USA in dissidenter bosatta i Miami. USA:s utrikesminister Blinken höll möte med de Miamibaserade grupperna som bekämpar regeringarna i Kuba, Venezuela och Nicaragua. Talespersonen för detta möte, Asprilla de la Paneza från Panama, har lämnat uppdraget. Det då hon efter att ha ifrågasatt det demokratiska i exkluderingen av vissa, utsatts för påtryckningar och dödshot.

Likaså arrangerades ett "Folkens Toppmöte för Demokrati" av alternativa vänstergupper. Dessa vägrades demonstrationstillstånd av polisen i L.A. Hela den kubanska delegationen på 23 personer nekades inresevisum. Bakom "Folkens Toppmöte" står ca 250 organisationer, de flesta är lokala fackföreningar. Och trots allt genomfördes en demonstration 10 juni. Folkens Toppmöte kräver avskaffande av OAS. I sin slutdeklaration slår det fast att "Mänskligheten har inget annat val än att kämpa. Vår planet behöver oss, våra folk behöver oss och vi ska segra!?"

Folkens ToppmöteProtester började komma så fort misstanken om exkluderingen uppkom (gästlistan publicerades inte av USA). Bland de första att invända mot uteslutningen var de Karibiska staternas organisation CARICOM och Mexikos president Andrés Manuel López Obrador (AMLO). Denne stod på sig och vägrade komma trots att Biden personligen ringde upp honom. Flera statschefer uttalade sig inför mötet och krävde att alla skulle bjudas in. Flera av dem hotade med bojkott. USA lobbade hårt för att statscheferna skulle komma. Mycket talade för att mötet skulle gå spårlöst förbi.

Men det blev värre än så för värdnationen. Mötet gick inte spårlöst förbi, utan det blev ett slag mot USA:s herrefolksfasoner. Fadäserna följde i en lång rad:

- En demonstrant reste sig upp under mötet och skällde ut OAS' generalsekreterare Luis Almagro efter noter för dennes inblandning i statskuppen i Bolivia då kuppmaakarna genomförde en massaker på ursprungsbefolkning och störtade den valda regeringen. Här ropades ut att Almagro har "blod på sina händer" och att han är "USA:s papegoja".
- Vid en presskonferens med Vita Husets talesperson framhöll denne att USA fortsatt erkänner den självutnämnde Juan Guaidó som Venezuelas president. Fast talespersonen kallade honom "Guango Guado". Och han fick inte komma, då USA inlett förhandlingar med Venezuela om att köpa olja för att kompensera för den ryska.

- Vid samma presskonferens kom också frågan hur USA utslöt de tre latinamerikanska länderna men samtidigt har utmärkta relationer med Saudi Arabien. Svaret var att "det ligger i USA:s intresse". Så mycket för vikten av "demokrati".
- Förutom en rad progressiva statschefer (Honduras, Mexiko, Bolivia) uteblev också Brasiliens, El Salvadors, Uruguays och Guatemalas statschefer. Drygt hälften av de Karibiska staterna bojkottade mötet helt, åtta av fjorton.
- Som nämnts; Kuba, Venezuela och Nicaragua bjöds inte in. Men frågan om dessa länder var högst närvarande på mötet. AMLO, som skickade sin utrikesminister, förklarade innan mötet att ett slut på blockaden mot Kuba var mötets viktigaste uppgift.
- Bland de som tog upp de frånvarande länderna och krävde ett slut på USA:s blockad fanns, förutom Mexiko, också Argentina, Bolivia, Belize och den lilla karibiska ö-nationen Dominica. De lät sig inte skrämmas av Imperiet och skrädde inte orden.
  - o Argentinas president Fernandez, som representerar de Latinamerikanska och Karibiska staterna genom CELAC, angrep såväl blockaden mot Kuba som sanktionerna mot Venezuela. Likaså krävde han att OAS' ledning ska bytas ut och att organisationen ska sluta vara en ?gendarm? i Latinamerika.
  - o Dominicas Roosevelt Skerri sa bland annat att ?det är skrottretande att sätta upp Kuba på listan över länder som sägs stödja terrorism, men frågan är för allvarlig att skratta åt.?
  - o Belizes premiärminister John Briceño framhöll Kubas stöd inom hälsovården och Venezuelas inom energiförsörjning. ?Kuba har samarbetat med två tredjedelar av länderna i Latinamerika inom hälsovård, bland annat med oss?Den illegala blockaden av Kuba utmanar hela mänskligheten. Det är dags att herr president häver blockaden?, sa han till Biden som satt några meter därifrån.
  - o Bolivias utrikesminister Rogelio Mayta sa att USA undergräver FN-stadgan genom sitt agerande. Bolivia kräver respekt för länderna och icke-inblandning utifrån. Likaså förkastar Bolivia USA:s självpåtagna rätt att avgöra vilka länder som är demokratier och vilka som inte är det. Mayta framhöll också att OAS och dess generalsekreterare Almagro stöder destabilisering i regionen. Det krävs grundläggande förändringar av OAS, som i strid med sina egna stadgar stöder antidemokratiska handlingar.

Fiaskot för USA beskrivs i ett Twitterinlägg av Richard Haass, chef för planering av policy vid USA:s UD: ?Amerikanska Toppmötet verkar vara ett sammanbrott, ett diplomatiskt självmål. USA har inga handelsförslag, ingen immigrationspolitik och inget paket för infrastruktur. Istället ligger fokus på vem som är där och vem som inte är där. Oklart varför vi pressade på för att detta skulle hända.?

Global Times rapporterar att kinesiska kommentarer pekar på att Latinamerika skickar ett budskap till Vita Huset. De visar att de inte längre accepterar att vara USA:s bakgård och inte godtar USA:s hegemoni. Stormakten är oförmögen att hindra kontinenten från att sträva efter autonomi och utveckling baserat på deras egna länders intressen, inte USA:s.

Det blir inte alltid som man tänkt sig här i livet. Det som skulle bli ett stärkande och bekräftande av USA:s dominans blev istället ett bakslag för USA och en bekräftelse på stormaktens allt svagare position. Mötet visade att Latinamerika idag inte är detsamma som för 60 år sedan.

Zoltan Tiroler 220611

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72